

SPOMNITE
SE
SLOVENSKIH
BEGUNCEV
S KAKIM
DAROM!

Razne najnovejše svetovne vesti

NEW YORK — Ministri Velike Četvorke so se sinoči dogovorili, da bodo začeli delati mirovno pogodbo z Nemčijo na sestanku v Moskvi in sicer 10. marca. Molotov je obljubil, da bo potek te konference v celoti poročan v svet.

LAKE SUCCESS — Politični in varnostni odsek združenih narodov je sprejel predlog Belgije, da člani takoj odpokličejo iz španije svoje poslanike, obdržijo pa lahko tam svoje atašeje. Za je glasovalo 27, proti 7, glasovanja se jih ni udeležilo 16.

MILWAUKEE — Včeraj je bilo okrog 900 policajev in deputirjev v boju s kakimi 1,500 člani CIO unije, ki so hoteli preprečiti delavcem vstop v tovarno Allis-Chalmers. Izgredil so se vršili skoro eno uro. Policija trdi, da je bilo ranjenih 23 varnostnih organov, nekateri precej oporno, tudi piketi in nestavkarji so bili ranjeni. Stavka pri tej tovarni je v teku že 225 dni in včeraj so bili najhujši izgredi. Kakih 56 oseb je policija aretirala. Izgredil so se pričeli ob 4 popoldne, ko so piketi obkolili tovarno in niso pustili nikomer ne ven ne notri.

DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Došle preko Trsta)

VRNJENE PODONAVSKE LADJE. — Amerika je zadrževala v Lincu in v Regensburgu podonavske ladje balkanskih držav, ker je bilo vprašanje plovbe po Donavi nerešeno. Te ladje so bile do neke mere eno izmed sredstev, da dosežejo v pogodbah svobodno plovbo po Donavi. 22. novembra je začela Amerika vračati Jugoslaviji zadržane ladje, ker je sedaj vprašanje podonavske plovbe v glavnem tudi rešeno. Jugoslaviji bo izročenih 167 ladij. To so male rečne ladje za prevoz blaga po Donavi. Jugoslavija naznanja, da bo zahtevala od Amerike odškodnino za to zadrževanje, češ, da te ladje v tem času niso mogle delati in je tako Jugoslavija imela škodo. Znano je, da Donava po zimski zamrzne. Te ladje bodo tedaj res uporabne šele prihodnjega pomladi.

GOSPODARSKI POLOŽAJ SE SLABŠA. — Prvo leto je Jugoslavija dosti dobro prebredla v gospodarskem oziru. Amerika je potom UNRRA-e dajala Jugoslaviji toliko, da je plačala s tem vsaj polovico državnega proračuna. Izgleda, da se sedaj bližajo slabši časi. Tudi obnova tovarne ne gre kljub mnogemu pisanju naprej tako kot se piše.

V POSLOPIH, KJER JE NAGNETENO LJUDI, MORA BITI PRAVI RED

Clevelandski varnostni direktor Frank D. Celebrezze opozarja na nevarnosti, ki se pojavljajo v natrpanih poslopih, če ni pravega reda. Prerivanje in naglica povzroči skoro vselej nesrečo. V gneči kdo pade, pa se ljudje zaženejo preko in ga do smrti potepajo, namesto, da bi bili ljudje pametni in dali padlemu priliko, da vstane.

Naj nihče ne izgubi glave in dere kot brezumen proti izhodu v slučaju nevarnosti. S tem razdraži še druge in kmalu vse divja proti vratom, drug čez drugega. Pri tem nastane drenj in gneča, da se izhod zamesti in ustavi.

V vsakem večjem poslopiju imajo po več izhodov. Napaka pri ljudeh je ta, da vsaki misli, da more samo pri enih vratih iz poslopja, če je sila. Zato je pa pametno, če si vsak ogleda tudi druge izhode, ne samo tistega, kjer je prišel v poslopje, da bo šel lahko naglo ven, če se kaj zgodi. Glavno pa je, da vsak ohrani mirno kri v takem slučaju. Ako je red in so ljudje mirni, se poslopje kaj lahko izprazni hitro in ne pride do nobene nesreče pri tem. Zato pa imajo po šolah vaje z šolarji, da jih privadijo za take slučaje.

Vprašanje je, kdo bo vzdrževal prosto tržaško državo

Molotov pravi, da je organizacija združenih narodov ne bo

New York. — Koncil ministrov Vel. Četvorke se je končno sporazumel na vseh točkah geden proste tržaške države, toda sporazumeti se ne more, kdo bo to državo nazadnje vzdrževal. Ruski minister V. Molotov se je odločno uprl, da bi se za to jemal denar iz blagajne združenih narodov. Ta sporna točka še lahko razdve vse, ker države brez financ ne more biti.

Ameriški državni tajnik je predlagal, naj bi odbor ministrov na licu mesta položaj preiskal. To je podprl angleški minister Bevin. Toda Molotov tega ni dovolil, ampak je vztrajal na tem, naj bi preiskali in poročali o tem le finančni eksperti.

Vsi so se strinjali v tem, da se bo dalo za plačo guvernerja in upravne stroške vlade potrebno vsoto, ki bo od \$50.000 do \$100.000. Niso se mogli pa sporazumeti na tem, kdo bo kril deficit vse tržaške države, ki ga računajo na \$20.000.000. Mr. Byrnes je trdil, da so združeni narodi ustvarili tržaško državo in da je sedaj njih dolžnost, da jo tudi vzdržujejo. Zdaj so prepustili finančnim ekspertom, da preučijo stroške vzdrževanja te države in o tem poročajo.

V KANADI SO TUDI IMELI VELIK POŽAR V HOTELU

Saskatoon. — V tem mestu je nastal velik požar v hotelu Barry, ki je zahteval 11 človeških žrtv. Kakih 18 jih je bilo ranjenih. Med razvalinami še vedno iščejo za trupli.

Rooseveltove spomenik bo v Londonu

London. — Odbor za spomenik pokojnemu predsedniku Rooseveltu je istega končno odobril in bo stal na trgu Grosvenor. Roosevelt bo napravljen v stoječi pozi, radi česar je bilo največ kritike. Nekateri so zahtevali, naj bi bila soha v sedeči pozi, ker je znano, da Roosevelt ni mogel stati brez opore. Toda končno je bila vseeno odobrena stoječa soha.

Novi grobovi

Mary Kostan. Včeraj zjutraj ob 7:30 je umrla na svojem domu Mrs. Mary Kostan, stanujoča na 1096 Norwood Rd. Borna je bila samo 2 dni. Stara je bila 57 let in rodom iz Romunije. V Ameriko je prišla leta 1926. Zapuška moža Florijana in sina Florijana, ki je zdaj ravno na potu domov iz Nemčije in brata Petra. Mnogo let je bila zaposlena pri Gabriel Co. na 40. cesti. Pogreb bo v četrtek zjutraj ob 9 iz Grdinovega pogrebnega zavoda v romunsko cerkev na 93. cesti.

Poljska vlada prepoveda la časopisje iz U. S.

Washington. — Državni odelek je dobil obvestilo, da je poljska vlada prepovedala 17 poljskim časopisom, ki izhajajo v Ameriki, da bi prihajali na Poljsko.

Najvišja sodnija bo poslušala Lewisa in odvetnike 14. januarja

V BELGRADU JE VSESLOVANSKI KONGRES

Belgrad. — V nedeljo so začeli v Belgradu z vseslovanskim kongresom. Navzoči so delegati iz Rusije, Poljske, Češke, Bolgarije in Jugoslavije, ter zastopniki Slovanov iz Zed. držav in Kanade.

Premier Tito je povedal zborovalcem, da imajo Slovani veliko mislijo, toda ne misije, da bi ustvarili kak slovenski blok. Izjavil je tudi, da se je kongres stal, da sprejme trdno resolucijo, da Slovani ne bodo nikdar več služili "zavezniškim" interesom.

V Jugoslaviji je nov zakon podprl vsa podjetja

Za odškodnino bo dala vlada bonde, ki so le navaden kos papirja

Belgrad. — Obe zbornici narodne skupščine sta brez ugovora sprejeli zakon, da se podprl vsa zasebna podjetja, ki se trgovino, obrt in industrijo. Edini, ki je ugovarjal, je bil Dragoljub Ivanović, ki je trdil, da bi moral biti ta predlog dan narodu na glasovanje. Toda ker bi bil izid isti, ker mora vsak glasovati kot ukaže vlada, se je s tem samo prihranilo na času in denarju.

S tem Jugoslavija ni samo podprla vsega zasebnega imetja, ampak ta zakon tudi prepoveduje, da bi mogel v bodoče kak zasebnik pričeti na svojo roko s kakim podjetjem, naj si bo s trgovino, industrijo ali obrtjo. Samo tisti lahko to napravijo, ki dobe za to od vlade izrecno dovoljenje. Seveda, dobiček pa vseeno spravi vlada. Za vsa prevzeta podjetja bo dala država bonde.

Vojna odškodnina je zdaj določena

New York. — Ministri so se sporazumeli na sledeči vojni odškodnini: Italija bo plačala Jugoslaviji \$125.000.000, Grčiji \$105.000.000, Etlipiji \$25.000.000 in Albaniji \$5.000.000. Bolgarija bo plačala Jugoslaviji \$25.000.000 in Grčiji \$45.000.000. Kje bo dobila denar, še ni rešeno.

SPOMNITE SE NAŠIH BEGUNCEV V TUJINI S KAKIM DAROM!

Vlada je naprosila najvišjo sodnijo, da vzame zadevo iz rok apelatne sodnije, da bo prej rešena, ker je to v korist naroda.

Washington. — Najvišja sodnija Zed. držav je pristala na to, da bo zaslišala pritožbo John L. Lewisa in njegove unije premogarjev na 14. januarja. Lewis in odvetniki so se hoteli najprej pritožiti na apelatni sodniji radi globe, v katero jih je obsodil federalni sodnik Golsborough in sicer je obsodil Lewisa na \$10.000, unijo pa na \$3.500.000, ker se niso hoteli ozirati na sodno prepoved v stavki.

Vlada je naprosila najvišjo sodnijo, naj vzame zadevo iz rok apelatne sodnije in sama zasliši prizadete stranke, da bo zadeva hitreje rešena, ker se to tiče vsega naroda. Ko bo zaslišala zadevo, bo najvišja sodnija enkrat pozneje izrekla svojo sodbo, če je bila kazen postavna ali ne.

To, da bo najvišja sodnija vzela zadevo v roke, bo končno razsodbo pospešilo za en mesec ali dva.

Lewis je sam rekel, da je eden vzrokov, da je odpoklical stavko, da bo najvišja sodnija lahko presojala zadevo brez javnega pritiska radi ekonomske krize, ki je nastala vsled stavke premogarjev.

Ohijski senator Taft je izjavil, da kongres ne bo storil ničesar v delavskih postavah, dokler najvišje sodišče ne izreče svoje sodbe v zadevi premogarske unije. Zadeva sodnije je, da izjavi, kaj je postavla, zadeva kongresa pa je, da reče, kakšna naj bi bila, je rekel republikanec Taft.

Senator Lucas, demokrat iz Illinois je pa rekel, da bi moral kongres preiskati delavske organizacije in pronajti, če imajo njih voditelji avtokratično oblast.

Iz vladnih krogov se zatrjuje, da vlada ne bo dala premogovnikov njih lastnikom nazaj, dokler se ne bodo ti pogodili z unijo na novi pogodbi in da bo produkcija premoga zadovoljiva.

V PENNA JE ODPRT TUDI LOV NA SRNE TA TEDEN

Harrisburg. — Radi izredno velikega števila srnjadi, je država dovolila ta teden tudi lov na srne. Zadnji teden je bil odprt lov na srnjake.

Toda lov na srne je odprt samo v teh okrajih: Schuylkill, Susquehanna, Wayne ter deloma v okrajih Carbon in Luzerne.

SPOMNITE SE NAŠIH BEGUNCEV V TUJINI S KAKIM DAROM!

Razne drobne novice iz Clevelanda in te okolice

Sorodnika išče

Stanko Lužar, ki študira v Gradcu, bi rad zvedel za naslov svojega ožjega sorodnika Lužar Franceta, doma iz Zaloviče pri Šmarjeti na Dolenjskem. Ako to čita, ali če kdo drugi ve zanj, je proštn, da izroči naslov v našem uredništvu.

Deseta obletnica

V sredo ob 6:30 bo darovana v cerkvi sv. Vida maša za pokojnega Antona Zakrajšek v spomin 10. obletnice njegove smrti.

Premestitev seje

Zaradi smrti tajnice je bila premeščena letna seja društva sv. Kristine št. 219 KSKJ. Mesto zadnje nedelje bo seja v sredo 11. dec. ob 7:30 zvečer v navadnih prostorih. Naj se članstvo udeleži v polnem številu, da se uredi vse potrebno zaradi asesmenta in da se izvoli odbor za 1947.

Osmina

Osmina za pokojnim Johnom Shifferjem bo v četrtek ob 7:15 v cerkvi sv. Vida.

Prestavljena seja

Društvo Kras št. 8 SDZ je prestavilo svojo letno seja iz 2. na 3. nedeljo. Seja bo torej v nedeljo 15. decembra, kar naj članstvo upošteva.

Lepe jaslice

V trgovini J. Grdina, 6113 St. Clair Ave, lahko dobite zelo lične božične jaslice, pastirke in drugo, kar spada zraven, iz lesa in iz papirja ter razne druge zelo lepe božične okraske.

Pismo pri policiji

Peter Essig ima pismo na gl. policijski postaji v Clevelandu, 2001 Payne Ave. soba 103. Pismo je od nečakinja Franje Lissy, rojena v Banatu in sedaj v angleškem begunskem taborišču.

Iz bolnišnice

Miss Louise Kozlevac 1254 E. 175. St. se je povrnila iz Huron Rd. bolnišnice. Tem potom se želi zahvaliti prijateljicam za obiske in poslane kartice.

Nagrade so dobili

Pri odprtju trgovskih prostorov Norwood Appliance Co. so dobili v soboto sledeči nagrade: 1. F. Bogovich, 6701 Schaefer Ave., 2. Mrs. Saffar iz 1073 E. 77. St. in 3. Emily Mahne iz 5920 Prosser Ave. Zglasijo naj se na 6202 St. Clair Ave. za nagrade.

Vabilo na sejo

Društvo sv. Cirila in Metoda št. 191 KSKJ ima jutri ob 8 sejo v SDD na Reher Ave. Članstvo je prošeno, da se seje udeleži 100%.

Selitev

George Turek, tajnik društva Napredni Slovenci št. 5 SDZ se je preselil iz 16011 Waterloo Rd. v lastne prostore na 18201 Winward Ave.

Vest iz domovine

Mrs. Mary Zabukovec iz 1109 E. 67. St. je prejela iz domovine žalostno vest, da ji je 25. sept. umrla sestra Ana Stroj in Stav. čič vasi 15 p. Dvor pri Žužemberku.

Pa jih je le vzel s seboj nazadnje

New York. — Ameriška vlada je prepovedala Ismailu Hindewayu, da bi vzel s seboj v Egipt svojih 18 kanarekov. Pa je šel in si jih napravil skuhane v rižotu. Potem je šel na ladjo zadovoljen.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN MORNING NEWSPAPER

(JAMES DEBEVEC, Editor)

6117 St. Clair Ave. Cleveland 3, Ohio
Published daily except Saturdays, Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko na leto \$7.00; za Cleveland in Kanado po pošti za eno leto \$8.00.
Za Ameriko pol leta \$4.00; za Cleveland in Kanado po pošti pol leta \$4.50.
Za Ameriko četrt leta \$2.50; za Cleveland in Kanado po pošti četrt leta \$2.75.
Za Cleveland in okolico po razpisalnicah: celo leto \$7.00, pol leta \$4.00.
Četrt leta \$2.50.
Posamezna številka stane 5 centov.

SUBSCRIPTION RATES:

United States \$7.00 per year; Cleveland and Canada by mail \$8.00 per year.
U. S. \$4.00 for 6 months; Cleveland and Canada by mail \$4.50 for 6 months.
U. S. \$2.50 for 3 months; Cleveland and Canada by mail \$2.75 for 3 months.
Cleveland and suburbs by Carrier \$7.00 per year, \$4.00 for 6 months,
\$2.50 for 3 months.
Single copies 5 cents each.

Entered as second-class matter January 6th 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3rd 1879.

83 No. 241 Tues., Dec. 10, 1946

Demokracija, komunizem, socializem in fašizem

Te štiri besede ali fraze danes mečemo okrog sebe kot otroci snežne kepe. Dostikrat je vržena ena ali druga gornjih besed v obraz človeku, ali je postavljena na papir, ne da bi dotičnik, ki jo izusti ali napiše, prav vedel, kaj pomeni. Mi smo na tem mestu že večkrat pojasnjevali pomen gornjih "naslovov," ali "šarž," nismo pa še postavili vseh štirih v vrsto in na vsako obesili bolj podrobno razlago o njej, tako, da bi šel človek od ene do druge, поближе bral njeno definicijo ter potem vse štiri drugo z drugo primerjal. Naj torej v tem članku vse štiri fraze postavimo lepo po vrsti in vsako natančno predstavimo našim čitateljem. Prečitajte to ponovno in s zapomnite opis vsake, da boste, poznali njih veljavo, kadar jih boste slišali frčati mimo vaših ušes.

DEMOKRACIJA:

Demokracija dobesedno pomeni "moč ljudstva," torej ravno obratno, kar pomeni avtokracija (vlada enega človeka) ali aristokracija (vlada bogatih slojev). Abraham Lincoln je dobro razložil pomen demokracije, ko je rekel, da je: "Vlada naroda, po narodu in za narod." Demokracija torej pomeni vlado naroda, ki je svobodna. Tam demokracije ni, kjer masa človeških robotov, natpanih s propagando, maršira na volišče in voli za eno samo listo kandidatov, natpanih s propagando, maršira na volišče in voli za eno samo listo kandidatov, ki je izbrala in postavila na listo vladajoča stranka. Kako morejo govoriti o demokraciji tam, kjer volivci ne smejo sami izbirati kandidatov, ampak morajo voliti samo one, ki jih hoče vlada? Tam je pač vseeno če volijo zanje eden, ali pa 200 milijonov, ker volivci ne morejo izbrati med kandidati.

Demokratska forma vlade je z nekaterimi manjšimi pomanjkljivostmi v Zed, državah, v Angliji, angleških Dominijonih, ter skoro v vseh zapadnih in severnih deželah Evrope. V drugih delih sveta demokratska forma vlade še ni pognala korenin.

Izrazite prednosti demokracije so: politična svoboda posameznika; svoboda govora in tiska; svoboda zbiranja in svobodne volitve. V demokratskih deželah človek ne more biti kaznovan, dokler ne dobi poštene sodne obravnave in če ni sojen po predpisanih zakonih. V svobodnih deželah se sme človek organizirati v strokovne unije in sme izvajati kolektivno pogajanje z delodajalcem. V svobodnih deželah sme vsak pripadati k veroizpovedi, kateri hoče in če hoče. Značilno je, da v deželah, kjer narod uživa te svobodščine, iste včasih ne upoštevajo, ker se mu pač zde same po sebi umevne. Pač je pa takoj pripravljen s protestom, če bi bil v eni ali drugi količini prizadet.

KOMUNIZEM:

Z besedo komunizem označujemo navadno politični in ekonomski sistem, kot je danes, na primer, v Jugoslaviji ali Sovjetski Uniji. Dva glavna principa komunizma sta: politična diktatura ali absolutizem ene same stranke in ekonomski kolektivizem: Lenin je nekoč v šali omenil, pa je jako dobro povedal, da bi bilo lahko v Rusiji brez števila strank, toda pod enim pogojem: komunistična stranka mora biti na oblasti, vse druge stranke pa — zaprte. Kar se tiče te "šale," jo Stalin in Tito do pičice izvršujeta.

Diktatura ene same politične stranke je monopol politične moči komunistične stranke v Rusiji in Jugoslaviji. V Sovjetski Uniji ima to moč v rokah manj kot 5 milijonov ljudi, v Jugoslaviji pa — 7 oseb, nič več in nič manj. To pomeni, da ima vlada kompletno v rokah časopise, šole, radio, — vse pisano in govorno besedo. To dalje pomeni, da v Sovjetski Uniji ali v Jugoslaviji nima narod nobenih osebnih ali političnih pravic, kakor jih ima v demokratskih deželah. V komunističnih deželah politična policija vsak čas lahko izvede aretacijo kogar hoče ter ga iz političnih vzrokov ali obtožb lahko zapre, pošlje v koncentracijo ali pa postavi — ob zid. Pritožiti se nima kam.

Na ekonomski strani ima komunistična vlada v rokah vso industrijo in vso trgovino dežele, veliko in malo. Pod komunizmom ni enakosti v mezdah in plačah ali v življenjskem standardu. Tisti, ki so najvišji pri vladi so boljše plačani in imajo lepše, udobnejše življenje. To vidimo v Rusiji, to vidimo v Jugoslaviji. Tam ne more imeti noben posameznik kakega podjetja, najsi bo trgovine ali sploh kaj, kjer bi dobiček spravil sam — vse je last vlade.

FAŠIZEM:

Fašizem se skoro ne da ločiti od komunizma, ker tudi fašizem pomeni vlado ene same stranke, ki dela na tem, da zatrt vse osebnostne svobodščine posameznika. Razlika je samo ta, da pod fašistično vlado ostane lastnina imensko v rokah lastnika, dokler si je ne prisvoji vlada iz političnih ali drugih vzrokov.

Tudi v fašističnih deželah si vlada lasti oblast nad kapitalom in delavcem, se vtikuje v zasebno lastnino s tolikimi odredbami in restrikcijami, da nazadnje nima nobene pravice ne delavec ne kapital. Kot v komunističnih tudi v fašističnih državah delavec nima pravice stavkati. Komunisti in fašisti popolnoma obvladujejo vse strokovne unije, torej nimajo nobenih svojih pravic, da bi, na primer, sklicale stavko na svojo roko.

Kot vemo, radi mečemo okrog sebe besedo "fašist" naj-

raje komunisti in drugi radikalni elementi, da bi s tem posvali vse, ki ne trobijo v njih rog. To je prav tako, kot pravimo mi Slovenci — da lonce očita ponvi saje. Med komunizmom in fašizmom ni absolutno nobene druge razlike kot naslov ali "šarža."

SOCIALIZEM:

Socializem, to se pravi: pravi socializem, ne kakor ga učijo naši rdeči bratci v Čikagu, je izmed vseh štirih pojmov najtežje dobro predstaviti. V splošnem so bili v Evropi socialisti prežeti od teorij Karl Marksa, ki je učil razredne borbe in prehod zasebne lastnine v javno last.

Toda Marksove nauke si ne razlagajo vsi enako. Lenin, vodja boljševiške revolucije, si jih je, na primer, razlagal tako, da je treba s silo napraviti konec kapitalističnemu sistemu, dočim so se socialisti v zapadni Evropi držali milejših poti v upanju, da dosežejo svoje cilje počasi in brez nasilja.

Najbolj tipičen zgled socializma je danes Anglija oziroma program angleške delavske stranke, ki je tam na vladi. Enake programe imajo socialisti v skandinavskih deželah, v Franciji, Belgiji in Nizozemski. Njih načrt je polagoma podražiti vso bazično industrijo in dobiti oblast nad vso narodno ekonomijo. Socialisti v teh deželah istočasno odločno zavračajo komunistične metode, to je, da bi se z nasiljem polastili vlade in ustvariti vlado ene same stranke.

To je definicija v glavnem vseh štirih glavnih fraz, ki jih ima danes svet na jeziku in na papirju. Pazno prečitajte vse še enkrat in potem se pa vprašajte: katera izmed štirih je najbolj po vašem okusu?

BESEDA IZ NARODA

Iz moje bolezn

Cleveland (Newburgh), O. — Mnogokrat sem že opisal razne žalostne in vesele dogodivljaje naših rojakov. Naj sedaj pa še o sebi enkrat nekaj opišem.

V začetku oktobra sem se malo urezal v desno roko. Ker rana ni bila velika, sem jo obvezal in opravljal svoja vsakdanja dela. A namesto, da bi se rana prišla celiti, se je začela pa gniti. Sel sem k dr. Folinu. Ta pogleda rano in nato pa še mene in pravi: Kaj ste neumni, da toliko časa ne greste k zdravniku; roka je otekla, rana pa vsa gnofna. — Še malo me okrega, rano osuši in mi dene roko pod električno luč, katere žarki gredo prav do kosti. Nato mi roko tesno povije in pravi: Saj ste javljali v društvo? Povedal sem mu, da ne, ker se mi je zdelo premalo. Zdravnik pa mi naroči, da se takoj javim bolnim in roko držim kolikor mogoče v popolnem miru in čez dva dni naj zopet pridem nazaj, ker bolezen lahko traja dva ali tri tedne.

Čez dobrih 12 dni pa mi je zdravnik že izpolnil bolniško listino, da sem zdrav. Dr. Folin je res izvrsten ranocelnik. Tako gnojna rana, pa jo je v 12 dneh ozdravil. Hvala lepa dr. Folin.

Dne 21. oktobra sem šel k sosedu nekaj porč popraviti. Ko sem mislil, da je delo že opravljeno, sem se še nekoliko nategnil, da bi še daleč nekaj odrezal. Izgubil sem ravnotežje in padel osem čevljev globoko na kamnito tla. Ko sem ustal, se mi je zdelo, kot da me je nekdo polil z vročo vodo. Iz ust, nosa in glave pa priteče kri. Žena in sosede prihiti na kraj nesreče, me spravijo domov in kličejo zdravnika, kateri pa je naročil, da me odpeljejo v bolnišnico. Sosedi me takoj odpelje v St. Lukes bolnišnico. Tam pa sta me že pri vratih čakala dva mlada fanta vsa belo oblečena in eno dekle tudi v beli obleki in me hitijo izpraševati, kdo sem in kaj želim od njih. Dasi sem jim težko odgovarjal s polnimi ustni krvi, sem jim vendar povedal, da sem velik revež ves polomljen in-zbit.

Djali so me na neki voziček in me odpeljali daleč nekam po bolnišnici. Ustavijo se pred neko sobo, ki je bila obokana in podobna kleti, kjer so razni stroji z raznoterimi lučmi. Ko me omijejo, zaišejo kožo (ne obleko), božajo mi hrbet. Ker je bolj bolelo, tam so bolj pritiskali fantje. Nato pa so me zrinili pod nek stroj ter vzamejo sliko najhujših grešnih kosti. Ko so to opravili so mi pa menda hoteli razkazati bolnišnico. Peljali so me daleč, en čas gori in zopet doli. Na vogalih pa so tako naglo obračali, da sem se z zdravro-

roko oprijemal vozila, da ne bi zletel z voza.

Po dolgi vožnji po bolnišnici pa se vendar ustavijo na nekem vogalu. Mimo je šlo mnogo ljudi, ki so me pogledali, pa zopet šli svojo pot. Posebno radoveden pa je bil neki možki, ki je bil visoke in čedne postave. Kolikor sem mogel videti z enim očesom, sem ugotovil, da je imel na sebi neke vrste uniformo. Premišljam, kdo bi bil, pa se domislim, da ima nekako tako uniformo včasih Mr. Ferfolin ali Mr. Grdina, kadar bolj imenitnega polagajo k večjemu počitku. Zberem vse svoje moči in vzdihnem iz globine mojega srca — oh, joj! Mož v čudni uniformi me zapusti.

Pride k meni bolničarka ter me vpraša, če sem še tisti kot sem bil. Rekla je: Mr. Resnik? — Jaz ji samo pokimam ker govoriti že nisem mogel več radi polnih ust krvi in sline. Zopet razkazujejo bolnišnico, kajti peljali so me zelo daleč. Končno pa se ustavimo v dokaj čedni sobi. Iz pogovorov sem sklepal, da je še več oseb v tej sobi. Menda so imeli odborovo sejo. Moja šoferka jim kaže name in moje slike oziroma slike kosti mojega rojstva. Pa ni so bili nič kaj zadovoljni. Sklep te odborove seje je bil: še enkrat mora pod "X-ray." Zopet

Obstaja splošno svetovno pomanjkanje maščob za izdelovanje mila, obodov (tires), avtov ...

IZROČAJTE

ODPADKE MAŠČOB!

Danes se jih bolj potrebuje kot kdajkoli.

se peljemo v tisto klet. Zdravnik mi ukaže, da naj se vležem na tisto železno mizo. Trudil sem se na vse mile viže, pa ni šlo in ni šlo. Pride mi na misel tisti slovenski izrek: Se pripravlja kot ta bolni, ...

Poprosim torej bolničarko, naj mi pomaga. Strežnica me prime za roko, nekoliko potegne in zdravnik pa zadaj porine in bil sem na tisti železni mizi. — Ampak, kako se je takrat posvetilo in kako sem zakričal in kako je zabolelo, tega pa ne morem povedati, vem le toliko, da je bilo strašno. Druge slike so bile toliko boljše, da so bili vsaj zdravniki zadovoljni.

Zopet se peljemo daleč po bolnišnici. Ko bi bil mogel gledati z obema očesoma, bi bil velik videl. Ko so me zapeljali v neko sobo, pa mi reče strežnica, da naj vstanem. Zopet sem bil prisiljen prositi za pomoč. Ko sem se usedel, je bolničarka prišla pripravljati neke "flaške" in me prime za mojo levo (zdravo) roko, da jo prične zdraviti. Povedal sem ji, da me ta roka ne boli in naj mi zdravi bolno roko. Dečva me samo pogleda, a ne reče nič in že je zabodla neko iglo pod kožo. Ko to opravi, vzame drugo posodo, tako kot prvo in zopet v zdravo roko zabode. Mislim sem si: tam zdravi, kjer me ne boli. Nato mi reče: nimamo postelje, greste lahko domov.

Čudil sem se, da tako velika hiša, kot je St. Lukes bolnišnica, pa nimajo ene postelje, kjer bi mogel ranjen človek prebiti eno noč. Pri nas imamo majhno hišo, pa je vedno še ena prazna postelja za vsak slučaj. Nato pa pristopi k meni moj sin in pravi: "Zdravnik je rekel, da si niste nič kosti polomili, da greste lahko domov. Sem z avtom tukaj, da vas lahko odpeljem domov."

Naslednji dan pa pride dr. Folin na dom in vse potrebno ukrene, da sem po 39 dneh zopet zdrav, dasi bom posledice padca čutil še dolgo. Prav z iskreno hvaležnostjo se zahvaljujem dr. Folinu za toliko pomoč in tako izvrstno zdravljenje. Priporočam ga v vseh potrebah. Kadar ste bolni, se z vsem zaupanjem obrnite k dr. Folinu, kakor je meni pomagal v času

DROBNE VESTI IZ SLOVENIJE

(Došle preko Trsta)

(Nadaljevanje z 1. strani)

se toliko piše o obnovi v Jugoslaviji, naj v naslednjem podam sodbo poznavalca razmer o obnovi. Ta piše tole: Res so ljudje že mnogo porušene obnovili, pa bi seveda več, če bi verjeli na mir in pa če bi se zanesli, da jim obnovljenega ne bodo zopet porabali ali podržavili. Treba je reči, da so tudi marsikako javno delo začeli, zlasti se trudijo obnoviti prometna sredstva. Vendar se o vsem tem več piše, kot se v resnici naredi. Eno in isto stvar pripovedujejo po večkrat, da se ustvarja javno mnenje, koliko da se dela na obnovi. V zadnjem času zlasti pripovedujejo, da je treba popraviti tisto, kar je skupnosti bolj v korist, drugo da pride kasneje na vrsto. Za skupnost je seveda važnejše popravljati železnice kot pa kako slovensko vas. To bi do neke mere ljudje še razumeli. Zgodi se pa, da je tistih potrebnih stvari vedno več na jugu in da Slovenija ostaja razkopana, kot je bila, v kolikor ljudje sami ne delajo na svojo roko. Tako spet Belgrad, kjer so komunisti vse centralizirali, dela za južne kraje države na račun Slovenije. Tako beremo sedaj, da bo Slovenija s "prostovoljnimi delom" zgradila 100 kilometrov ceste Zagreb-Belgrad.

SE ENO O OBNOVITVENIH DELIH. — Da z obnavljanjem ni tako lepo kot se včasih piše priznava "Ljudska pravica" sama v št. 9. oktobra. In glavno glasilo komunistične stranke na Slovenskem bo že vedelo. Tam beremo pritožbo, da je predsednik nove pod novim režimom

"Voznik je nekaj časa začuden gledal okrog sebe," sem korajžno nadaljeval, "potem je pa stopil iz avta in kolikor mo-

nesreče, tako bo tudi vam.

Hvala tudi vsem tistim, ki ste me obiskovali v času bolezn, posebno Mr. Jos. Keniku in Mr. Antonu Meljaču za številne obiske. V nesreči se spozna prijatelj. Seveda, vso hvalo pa sem dolžan Bogu, da se nisem še bolj poškodoval ali celo ubil. Nekateri so me spraševali, kaj sem neki mislil, ko sem letel na tla. Po pravici povem, da nisem mislil nič, še kesanja nisem imel časa obuditi, tako se je vse naglo izvršilo. Kdor odlaša vse na zadnjo uro, se moti, ako pride tako naglo kakor je bilo z menoj. Zato pa je boljše, da smo vedno pripravljeni, ker ne vemo ne ure ne dneva, kdaj nas nesreča doleti. Hvala tudi družtvom za izredno pomoč v času bolezn.

Kdor ni še v društvu, ali kdor ima samo eno društvo, naj se vpiše, brž ko mu je mogoče. — Saj vidite zgled v meni in prav tako ste tudi vi lahko nesrečni. To nisem napisal zato, da bi se mi smejali, pač pa zato, da vas opozorim, da če greste le šest palcev od tal, pogledajte, če je vse varno in čim višje greste, tem bolj bodite previdni. Če bi si bil jaz mislil, da je na lestvi nevarno, bi ne bil padel in ne bi bil imel toliko in tako hudih bolečin. Vedno mislite, da kadar ste od tal, da lahko padete doli.

Ko sem spomladl obrezaval drevje, sem vedno mislil na pokojnega Jerneja Knausa, ko je obžagal drevje, pa je padel doli ter se do smrti poškodoval. Ker sem bil previden, se mi ni zgodilo nič hudega. Tukaj pa sem bil nepreviden, sem imel zato težke posledice, katere bom čutil še dolgo.

Previdnost rojaki, in marsikatero nesrečo se boste obvarovali.

Jacob Resnik.

"Ali še katero veste?" je po baral gospod Fronc in se sladko nasmejal.

"Se dosti jih vem, pa ne za- ležajo dosti, kot vidim," sem priznal. Nisem jim hotel naravnost povedati, da bi rad vozni- ka oplašil, da bi se spravil od vozarenja in meni prepustil za nekaj časa vaje.

"Ali ste že slišali tisto o da- mi, ki je merila cesto s svojo li- mozino, pa so ljudje pred nje- nim vozilom bežali na drevje?"

vprašam cenjene poslušalce.

"Bo že spet kakšna taka," meni Mr. Grdina, "pa le povej- te jo, nam bo krajši čas."

"Jo bom pa povedal, saj ni dolga," se rad vdam.

"Torej neka košata gospa, ki ima pri neki organizaciji kar dve šarži, ki je strašno lepa, če si jo človek ogleda s pručee, se vozi v svoji krasni limozini ob železniški progi. Tam so ravno delavci napeljevali žico na br- zovajne drogeve. In ravno pred seboj vidi, kako dva delavca plezata s svojimi železnimi čev- lji gor na drog. Madama, ki je mislila, da se ves svet vrti samo okrog nje, ustavi, ko pripelje do tistega droga in zavpije delav- cema, ki sta plezala na drogi: "Nič se ne bojta, ne! Kaj misli- ta, da danes prvič vozim. Saj ni treba bežati že kar po drev- ju, če se ženska pokaže na cesti z avtom."

Cenjeno občinstvo v našem Buicku je zelo pripovedovanje s smehom na znanje, ampak našega ovznika ni prav nič ga- nilo in kot klop se je držal kole- sa. Ne kaže drugega kot počakati, da se bo sam navtičel, sem si dokazoval ter se vdal neznan- prihodnosti.

"V Bowling Green bomo za- vili nekoliko stran in šli obis- kat mojega sina v Grand Ra- pids," je povedal Jakič, ko smo se bližali lepemu mestecu.

"Kaj pa dela tam?" sem vpra- sal.

"V šolo hodi, bo menda za ge- nerala," je pojasnil Mr. Grdina, ki je o tem že vedel. "Samo ne- koliko ovinka bomo napravili, ne bomo skoraj nič zamudili." Zakaj pa ne, saj imamo čas. Willard bo že počakal tisto uro, ki jo bomo tukaj zmudili.

goče prijazno nagovoril hišno gospodinjko, ki je sedela na gu- galniku v parlorju in ki je menda mislila, da je zdaj prišel tisti obljubljeni sodni dan. Kar trda je bila od strahu, kar si lahko mislimo.

"Jo že kar vidim, kako buli oči v nepričakovanega gosta," mi je prikimal voznik Tone, ki je zvesto zasledoval vsako moje besedo.

"Voznik je bil menda tudi sam ves prestrašen, vsaj v za- dregi je bil in ni vedel, kako bi se opravičil. Končno pa je reče ženski: "Ali mi morete povedati, kje bi bila najbližja pot v Lo- rain?"

Ženska si je bila med tem že opomogla in je začela prav re- stato gledati v nerodnega vo- znika, ki bi ji skoro podrl hišo. Pa jo, zmene, še vpraša po naj- bližji poti v bližnje mesto, na- mesto da bi segel po denarnico in vprašal za škodo. Prav grdo ga pogleda ter mu pikro odgo- vori:

"Kje da je najbližja pot v Lo- rain, vprašate? Čakajte! Po- moji sodbi boste najprej tam, če zavozite skozi tisto-le špažo v kuhinjo, obrnete tam pri pe- či na desno in jo udarite skozi zadnjo steno in čez porč. Če se tam igrajo naši otroci, bodite tako prijazni in jim zatrobite, da se bodo umaknili."

"Skozi hišo, da jo je ucvrl, poštagina?" se začudi naš voznik in nehotno nekoliko odneha pri vožnji, da bi zvedel, kako se je stvar končala.

"Kaj vem, če jo je, ali če jo ni, saj nisem bil zraven," se iz- govarjam, ker res nisem vedel, koliko je resnice na vsem tem.

"Bo pa zopet ena tistih vaših, nemara, ki ste jih ves poln," konstatira Mr. Grdina, ki zopet potipuje Buick, da je kar posko- čil in skušal popraviti zamuje- no.

"Ali še katero veste?" je po- baral gospod Fronc in se sladko nasmejal.

"Se dosti jih vem, pa ne za- ležajo dosti, kot vidim," sem priznal. Nisem jim hotel naravnost povedati, da bi rad vo- znika oplašil, da bi se spravil od vozarenja in meni prepustil za nekaj časa vaje.

"Ali ste že slišali tisto o da- mi, ki je merila cesto s svojo li- mozino, pa so ljudje pred nje- nim vozilom bežali na drevje?"

vprašam cenjene poslušalce.

"Bo že spet kakšna taka," meni Mr. Grdina, "pa le povej- te jo, nam bo krajši čas."

"Jo bom pa povedal, saj ni dolga," se rad vdam.

"Torej neka košata gospa, ki ima pri neki organizaciji kar dve šarži, ki je strašno lepa, če si jo človek ogleda s pručee, se vozi v svoji krasni limozini ob železniški progi. Tam so ravno delavci napeljevali žico na br- zovajne drogeve. In ravno pred seboj vidi, kako dva delavca plezata s svojimi železnimi čev- lji gor na drog. Madama, ki je mislila, da se ves svet vrti samo okrog nje, ustavi, ko pripelje do tistega droga in zavpije delav- cema, ki sta plezala na drogi: "Nič se ne bojta, ne! Kaj misli- ta, da danes prvič vozim. Saj ni treba bežati že kar po drev- ju, če se ženska pokaže na cesti z avtom."

Cenjeno občinstvo v našem Buicku je zelo pripovedovanje s smehom na znanje, ampak našega ovznika ni prav nič ga- nilo in kot klop se je držal kole- sa. Ne kaže drugega kot počakati, da se bo sam navtičel, sem si dokazoval ter se vdal neznan- prihodnosti.

"V Bowling Green bomo za- vili nekoliko stran in šli obis- kat mojega sina v Grand Ra- pids," je povedal Jakič, ko smo se bližali lepemu mestecu.

"Kaj pa dela tam?" sem vpra- sal.

"V šolo hodi, bo menda za ge- nerala," je pojasnil Mr. Grdina, ki je o tem že vedel. "Samo ne- koliko ovinka bomo napravili, ne bomo skoraj nič zamudili." Zakaj pa ne, saj imamo čas. Willard bo že počakal tisto uro, ki jo bomo tukaj zmudili.

Ljudske povesti

FRANC JAKLIČ

Tudi nocoj se je stegoval po peči neki stari stric, Rohnetovi otroci so ležali na trebuhih, si podpirali umazane glave in živo gledali po ljudeh. Stara Rohnečka, ki je imela roko zmerom z molkom ovito, se je tiščala v zapečku, v drugi zapeček se je bila obesila Lovrečka.

Mlada Rohnečka je pa hodila po hiši s podvitimi rokami, motrila položaj in govorila z ženskami.

Možje so pihali tobak, da je bila v kratkem vsa hiša polna dima in se je komaj videla svetilnica, ki je brlela pod stropom, in so si ženske tiščale usta z robcem, in je pokajševala stara Rohnečka:

"Oh, Bog se mu usmili."

Nihče pa ni smel odpreti okna in vrat, da bi prepil odvaljal dim in težki vzduh in bi ne bilo nevarnosti, zadušiti se. "Sapa škodi materi!" je zarohnel ob neki priliki Rohne na Kepca, ki je hotel odpreti okno, da ne bi omedlel.

Kravajca dolgo ni bilo; naposled je vendar prištrmal.

"Sedaj smo pa že vsi," pravi precej Rohnečka in pogleda moža.

"Matci!" jih pozdravi Kravajec, ki ga je imel nekoliko pod kapo, in se zateče v Kepčevo tovaršijo, ki ga pa ni bila vesela, ampak so ga kar odriivali.

"Vi ste matci!" jim zabrusi Kravajec in se obrne k mizi, kjer se mu pa tudi ni nihče umaknil, in je zato zavpil:

"Vi ste matci!"

Zaletel se je k peči, kjer so mu ženske kmalu zamašile usta.

Rohne se odhrka, pa začne:

"Hm, saj sem jaz vedel! . . . Saj so moj stari oče rekli, da bo tako. In vaš oče, boter, so tudi rekli tako."

Boter Lazar pritrdi:

"Seveda so rekli."

"Da iz tega Barbiča nikoli nič prida ne bo . . . Pa res nič ni bilo, sedaj ga imamo vsi na glavi . . . Ali je to treba? . . . Da vam povem, kako je bilo, kaj so rekli moj rajni oče, ki so že umrli, Bog jim daj dobro. Rajni stari oče so rekli: — Fant, le zapomni si: Barbič ne bo imel na starost kaj jesti."

Pa res nima. Stari oče so rekli: — Človek, ki tako dela, kakor ta Barbič, ki ima vsako leto nov klopuh, ki ima čevlje na škripec, ki iz same baharije tobak v nos tlači, pa gre vsako nedeljo z drugo punco po vasi, ni nič prida, pa tudi nikdar ne bo in se mu bo še slabo godilo. In vidite možje, moj stari oče so prav imeli, ker so bili moder mož . . . Sedaj imamo mi Barbiča na glavi. Kam so ga pripravili čevlji na "škrips", pa te nesrečne punce! Berač je, pa še manj nego berač. Ali ni res tako?"

"Prav tako je!"

"Vidite, tega bi ne bilo nič treba, ko bi bil imel Barbič pamet in bi bil v mladih letih, kakor sem bil jaz in kakor ste

bili vi, boter, in drugi pošteni možje!"

"I, kako pak!"

"Ta Barbič pa zmerom — udri za babnami! dokler so ga mogle noge nositi. Nikoli ni bil nič vreden in tudi sedaj ni!"

"Ali nam nimaš nič drugega povedati?" ga ustavi Lovrečka.

"Ali samo po revežih udrihas?"

"Molči, baba! . . . Saj mu nisi nič v rodu", jo ustavi Lazar.

Selček pa sune Kepca in reče:

"Sedaj je ura! . . . Sedaj po-vej, kar jih gre, onim le mo- gočnejem."

Kepec osrčen odrine nekaj sosedov in stopi korak naprej.

"Ali smo zato sem prišli, da nas boš zasramoval? . . . Ce- prav smo reveži, pravico ima- mo pa le!"

"Pravica je naša!" zagrmje Kozjerepci.

"Vi pa samo — udri po re- vežih! ako le skupaj pridemo", togoti se dalje Kepec. "Kaj ho- čete Barbiču, vas jaz vpra- šam?"

"Kaj boš ti izpraševal, kro- ta!" jo oglosi Rohnečka in sto- pi predenj.

"Molči ti, ki nič ne veš!" ga ustavi Lazar.

"Jaz pravim, da naj bo mir, dokler jaz govorim!" se razto- goti Rohne in udari po mizi, da je luč pod stropom zatrepotala.

"Ali smo prišli pomoževati ali smo prišli posanjati, kakor misli ta Kepec?"

"Ti zgaga, ti! . . . Ti seriga, ti serižna! . . . Kar molči!" vp- jejo vsepreg botri.

"Matec, kaj pa govoriš, ka- dar te boter nič ne vprašajo?" zapodi se vanj Kravajec in ga pahne nazaj v kot.

"To je pravica" sikne Ke- pec premagan.

Rohne pa nadaljuje:

"Tako-le je: Človek se res- nice ne sme povedati. Komaj zinem, pa se zapode vame ka- kor sršeni. Kadar nima kaj jesti, pa le moram skrbeti zanj, kakor sedaj za Barbiča."

"Oh, bogve, koliko si jih že napasel!", se oglosi neka zboro- valka pri peči, kar pa ni motilo Rohneča, ki jo je samo ostro pogledal.

"S tem Barbičem je ravno tako . . . Ko je bil mlad, mu ni smel nihče nobene reči, precej se je zapodil v človeka, sedaj naj ga pa redimo!"

"Nikoli! . . . I-jov! . . . I-kaj- pak! . . . Se tega se manjka!"

"Čakajte no, da vam povem . . . Delati ne more več, in ob- čina ga mora sedaj rediti."

"Pa naj bi bil varčeval!"

"Župan me je bil povabil in mi naročil: Povej, povej lju- dem, da pojde sedaj Barbič od hiše do hiše, pa naj mu dajo je- sti. Kmetje naj ga imajo po tri dni, bajtarji pa po en dan. Zato je bilo nocoj 'ukazano', da sem vam to povedal. Ali ste zadovoljni?"

"Kaj? — Mi ga bomo sedaj pasli?" se upro kmetje.

"Tako, to je pravica!" se za- žene zopet na sredo hiše Kepec.

"Jaz ga bom redil en dan, La- zar, ki premore vsaj desetkrat toliko kakor jaz, in gotovo več, kakor ves Kozji rep, ga bo pa redil tri dni? Ali je to pravi- ca?"

MALI OGLASI

Za pralne stroje
Popravljamo pralne stroje; vse delo absolutno garantirano. William Zika. Pokličite EX 7668 ali EN 0768. (243)

Izgubljena ura
V petek 6. dec. je bila izgubljena pri SND na St. Clair Ave. možka zapestna ura, Waltham izdelka, z vrezanim napisom S. A. J. 9-27-41. Pošten najditelj doli nagrado če pokliče KE 6557. (242)

Dijakovo pismo "Prosveti"

Študent iz Gradca je poslal u- redniku "Prosvete" v Chicago pismo, kjer pokaže na vrednost raznih partizanskih pisem iz Slovenije. "Prosveta" tega pi- sma ni prinesla, zato prepis m- priobčujemo. Pismo je pisa- no ko mlad dijak gleda na par- tizanstvo in na strahote, ki so se zgrnle nad Slovenijo. Zali- bog moramo radi divje mašče- valnosti titovcev ime nupustiti Sorodniki nekaterih naših do- pisnikov, ki so si upali izpove- dati resnico, ki ni všeč partiza- nom, so morali v "svobodni" Ju- goslaviji že mnogo pretrpeti.

Cenjeni gospod urednik!
Morda Vas bo razveselila no- vica, da so štiri številke Vašega časopisa Prosveta srečno pri- spele čez lužo na naslov UNR- RA Student's Hostel, Graz Hochsteingasse 37, Austria Bog daj, da ne bi bili morda za- lostni pričujočega mojega pisa- nja. Tistih nekaj številki Pro- svete me je namreč pripravil do tega, česar v Vašem uredni- štvu še ne veste.

Predstavi se Vam moram kakor ukazuje moderna mani- ra; morda bo skoraj dovolj, č- Vam kar skrajša povem, da sem Legunec, eden od tistih tisočev- ki so se umaknili ob rojstvu no- ve Jugoslavije in potem iz sta- re domovine v Avstrijo in Ita- lijo ali še kam drugam. Vaši časopisi, za katere ne vem po- kakšnem posredovanju ali na- migljaju so našli pot na ta na- slov, so prišli tudi meni v roke. Kot vnet narodnjak in ljubitel- slovenske besede, ki mi je toliko dražja, če jo slišim iz oddalje- nih Zdrženih držav, sem Vaše časopisje z zanimanjem preči- tal. Najbolj med vsem so me zanimala pisma iz domovine, ki jih ponatiskujete. O dogodkih, ki jih prinašate na prvih stra- neh, smo itak tudi tukaj spro- ti obveščeni. In sem čital mar- šikaj, kar me sili, da Vam pi-šem. Menili boste skoraj goto- vo, se že poznamo. Dejal bi, da ste že uganili, kdo in kaj sem, ne da bi sploh vedeli za moje ne- pomembno ime. Morda bo celo dovolj za Vas, da sem begunec in boste zavoljo tega vse nadalj- ne vrstice malovredno presodil- si pričeno ali prirojeno tenden- co Vaših rdečkastih očal. — Skratka, rekli boste najbrž, to je eden od obupanih "izdajal- skih" klerikalcev, ki se še danes po končni zmagi svetovne demok- racije upa nekaj oporekati vsem dejstvom novega časa. Posvariti Vas moram, da nisem nikak klerikalec, ampak krščan- ski socialc. Motite se namreč, če mislite, da so vsi slovenski begunci, ki so bežali pred Tito- vim rdečim blagoslovom — kle- rikalci. Toda najdete prav tako pristaše jugoslovanske nacio- nalne stranke, socialistov, ka- kor tudi pobornike za ideje svo- bodne, neodvisne Slovenije.

Pisana družba, ali ne? Naj- bolj čudno pa se Vam zdi, ka- kor imam vtis ob branju Vaših stolpcev, zakaj so prav za prav

ti ljudje s tako različnimi na- slovi svojih prepričanj bežali od doma prav tedaj, ko se je ra- zgorela na nebu slovenskega naroda nova, rdeča zvezda svo- bode. Zdi se mi pa, da ste si o tem kratkoma lo na jasnem in še bogve, če Vas bo volja tole- pismo do konca prečitati. Tova- riš Tito-Vam je po vsem videzu že zdavnaj poslal spricevalo o slovenskih beguncih, katerega je lastnoročno podpisal in potr- dil s pečatom komunistične Par- tije in Vi, ki zastopate takozva- no progresivno linijo ameriških Slovencev, ste to spricevalo pre- jeli, ne da bi se sploh kaj poza- nimali, ali morda ni ponarejeno. In ste začeli še Vi preko vsa- svoje žlahte, preko svojih prija- teljev in skozi mikrofon Prosvete pomagati z vpitjem: "Begun- ci so izdajalci!" Itd. Vaše namer- no priobčevanje izključno ten- denčnih in ne v majhni meri meri zlaganih pisem iz domo- vine, kakor razni drugi članki in povestice jasno kažejo Vaš namen.

Mislím, da sva si oba na jas- nem, Vi, gospod urednik in jaz, vsak po svoje seveda. Čudno se mi le zdi, da ste včasih v USA kar točneje poučeni o vseh do- godkih in stvareh, ki se tičejo polpreteklosti in sedanjosti v starem kraju. Izgovarjali se boste morda, saj to pišejo ven- lar iz domovine. Vprašate se za ne, ali morda vesti in pisma z domovine ne prinašajo vse- ej resnice in niso vselej točna, la jih pišejo nemalokrat ljud- je, ki so v službi preračunane Titove propagande z name- iom, da bi še ameriške Sloven- ce prepričali o tem, kako se je Slovenija "osvobodila" vseh

lasedanjih diktatur nasilja in okupacije. Nikdar pa ne po- zedo pisma, da vlada sedaj v Sloveniji prav taka diktatura, ki verjetno pa še mnogo hušja, kakor so bile celo fašistične. Tega ne pove nobeno pismo. Zakaj ne? Zato, ker si upajo pod Titovim "demokracijam" ki trobijo v režimovski rog. Ze- dejstvo samo, da more v no- vi, demokratični Jugoslaviji obstojati režim samo v senci znojskih bajonetov in brzot- strek, pove razsodnemu člove- cu dovolj. OZNA upam Vam mora biti kakor dobremu po- znavalecu razmer doma, znana kot učinkovito sredstvo proti "svetovni reakciji." Iz Clevel- landa mi piše bratranec (ki je Vaš naročnik), kako dolgo po- ljuje do njega pošta iz domo- vine. Od mene iz Gradca ga dobi v desetih dneh, od do- ma pa potuje pismo mnogo- kart po tri mesece. Tudi se pritožuje, da mu skoro nič ne pišejo in me prosi za posredo- vanje novic od doma. Pravi, da mu nič ne pišejo o podrob- nostih. Doli vedo, zakaj tega ne pišejo. Boje se namreč Ti- tove "freedom of speech." In

ko bi Vi vedeli, koliko drugih različnih "freedom" ima še Titova demokracija! Kar za- glavo bi se prijeli in na mah

spoznali, kako daleč ste še v USA za najnovejšimi "demo- kratičnimi" pridobitvami jugo- slovanskih narodov! To je ne- kaj nezaslišanega in Vi sami bi imeli občutek, da je ame- riško pojmovanje demokracije kvečjemu še za objekt, na ka- terem naj preizkusijo najno- vejši kaliber atomske bombe. — Sedaj upam, boste razume- li, zakaj iščejo slovenski be- gunci pribežališča pri zapad- nih zaveznikih. Seveda, raz- umete le, če hočete, kajti v na- sprotnem slučaju se spet lahko izgovorite na demokracijo. . . Le pred tem bi Vas opozoril: ne domišljajte si, kako odli- čno ste poučeni o rzamerah do- ma in o moderni zgodovini ko- munističnega terorja. Zatorej tudi niste na trdnem, kakšno prepričevalno resnico naj bi o- znanjala Prosveta ameriškim rojakom. Kajti nekoč boste spoznali, kar bi že zdavnaj morali, namreč, kako veliko odgovornost ste si naprtili, na ramena, ko ste se namenili s svojim časopisom pomagati pravici do zmage. Menim, da se ne zavedate te velike nalo- ge in polni meri. Vsaj pisma in drugi sestavki iz domovine puščajo ta videz.

Jaz sem trenutno študent; a nisem samo teoretično poučen o fašistični in komunistični ide- ologiji, ampak sem obe ti veli- ki gibanji in vse njune "sade" tudi praktično preizkusil. Za časa okupacije sem bil zaprt nič manj kot trikrat v skupnem znesku 145 dni, k čemer pri- štejte še 7 krat 30 dni, t. j. vse skupaj 355 dni ali praktično eno leto. Sedem mesecev sem bil namreč še potem v koncen- tracijskem taborišču. Verjemi- te mi ali ne, da vpriču tega ni- sem v stanu simpatizirati ne s tako ne z drugačno obliko fa- šizma. Moj brat je bil zaprt tri leta in nazadnje so ga v Bu- chenwaldy pognali s plinom. In vendar sem prepričan, da danes v Titovi Jugoslaviji za- me ni prostora. In to iz čisto preprostega razloga, ker tam ni svobode, ker imamo tam se- daj namesto fašizma komuni- zem, ki ga lahko mirne vesti označim za fašizem na omni- potenco, ki ima na obrazu ma- sko ljudske demokracije. Vi ste učen človek, najbrž ste bra- li Marxove in Leninove kate- kizme in ste morda celo uživa- li ob tistem branju, nikoli pa niste imeli prilike od blizu, v resnici videti gorje komunisti- čne revolucije. Pri nas so komu- nisti uprizorili to klanje za ča- sa okupacije in s tem trpljenje naroda podesetorili. Vi nikoli niste okusili rdeče svobode, ki ni svoboda, ampak tiranstvo. Kajti laž je, kdor trdi, da je danes v Jugoslaviji svoboda govora, združevanja, mišljenja ali vere. Ne čudim se Vašemu naziranju in Vašemu tisku, ki kajti Vi za časa okupacije ni- ste bili v starem kraju in tudi od prej ste morda poučeni sa-

mo po časopisih in radiju ali mogoče s pismi, ki so zdaj za- dobila ostrejšo, včasih kar ne- sravno ali pa vsaj nedostojno obliko. Krivda pa je Vaša, ker se ne potrudite do resnice in objektivnosti, ker tako na sle- po, s strankarsko zagrizenost- jo prepisujete pisanja, ki jih namigujejo okornim rokam na- ših kmečkih ljudi razni agita- torji in propagandisti, ki so di- plomirali v Moskvi ali na kak- šni drugi komunistični visoki šoli. Mislite, da se ne pozna, kako so včasih pisma, ki jih po- natiskujete, polna očitne, v rdečih birojih prekvašene ten- dence?

N. pr. Čital sem, da je prišel v Ameriko velekramar Chur- chill. . . Prosveta, 25. 6. 1946 stran 2). Kje je omenjeni čev- ljar pobral te besede? Mislite, da se roče takele časnikarske fraze v glavi 60 letnega čev- ljarja, kar same od sebe? To pismo, oz. tisti stavek je bil ali narekovan, ali pa ga je mož prepisal iz ljubljanske "Ljud- ske Pravice." Pa ko sva ravno pri tem, ogledava si to pismo malo od blizu. Mož našteva, koliko stotin Slovencev je pad- lo v posameznih krajih Not- ranjske. Ne pove pa nič, od koga so padli, kdo jih je po- strelil ali pobil. Hinavsko se izmuzne in potem začne z opi- sovanjem tistih pokoljev. In nazadnje zabeli s tisto zaklano deklico. Poznam take zgodbi- ce in še hušje, strašnejše in še bolj nazorno opisane. Slišal sem jih tudi od domobrancev, kajpak na rovaš partizanov. Verjame se samo, kar je z ime- ni, datumi, pričami potrjeno. Le to edino more biti res za- mesljivo merilo. *Poljubno pa si lahko izmišlja zgodbičce sle- hnik z malo fantazije. Na ta način se da prepričati stare tercijalke ali kvečjemu hej- slovansko navdahnjene neka- ternike v USA, ki se jim zdi, da ob tem podoživljajo kake- ga Karla Maya v komunistični izdaji. Ko piše čevljar o 20 tisoč dinarjih, ki naj bi jih pre- jel po njegovem vsak belogar- dist za ubitega komunisto, se morda spominjate, da so bile med vojno v Ljubljani lire in ne dinarji. Tam zraven se čita tudi o črni roki in je poleg predpisana tendenčna kleveta, da je bila to duhovniška usta- nova. Črna roka je bila, to je dejstvo, kakor je danes dejst- vo, da je OZNA. To so bile trojke (o njih je le malo zna- nega) skrajnih nacionalnih li- beralcev, ki pa so povsem na- lastno pest preganjale komu- nizem z radikalnimi metodami, ki so mnogokrat škodile idej- nemu pokretu antikomunizma in sem jih obsojal tako jaz, ka- kor marsikateri drugi.

(Dalje prihodnjic)

MALI OGLASI

S koruzo pitani prašiči

Opaluženi v vroči vodi

John A. Tompkins
3979 W. 25th St.

Pod Brooklyn mostom
Tel. SH 3689

(Tues. X)

Hiša naprodaj

Naprodaj je hiša za 2 druž- ni, 6 in 5 sob, blizu 88. ceste in Superior; novo dekorirana; se- daj je prazna. Za informacije pokličite EX 5805. (243)

Piano damo

Odda se piano še v finem sta- nju; pripravna bi bila za kak- šne dvorane ali klube. Kdor bi jo hotel, naj se zgleda na 5326 Homer Ave. spodaj. (243)

DELO DOBIJO

VEČ POMOČNIC ZA CAFETERIJO SE SPREJME

Delo je v čisti, zdravi okolici

Morajo razumeti in govoriti angleško

Samo snažne, čiste in lične mlade ženske od 20 do 35 let starosti naj se priglacio

\$29 za 40 ur dela na teden

Hrana in uniforme zastoj.

Zgledite se v

The Ohio Bell Telephone Company

soba 901
700 Prospect Ave.

Moške in ženske

se sprejme za tovarniška dela

MOŠKE:

inspektorje

truckerje

ŽENSKE:

asemblerce

varilke

Za 2 in 3 shift

5 dni v tednu

Stalna zaposlitev z

60 let staro družbo

Bishop & Babcock Mfg. Co.

1285 E. 49. St.

(246)

Sprejme se

PACKERS

za Shipping Room

INSPEKTORJE

53 ur na teden

Ohio Piston Co.

5340 Hamilton Ave.

(x)

Za prekladanje tovara

Nickel Plate tovarno skladišče

E. 9. St. in Broadway

Plača \$3.40 na uro

Čas in pol za nad 8 ur.

Zgledite se pri

Mr. George J. Wulff

Nickel Plate R. R. Co.

E. 9th & Broadway

(245)

MALI OGLASI

Furnezi

Novi furnezi za premog, piln, olje, goriko vodo ali paro. Resetting \$15 — čiščenje \$5 oremenjamo stare na piln ali olje. Thermostat

Chester Heating Co.

1193 Addison Rd. — EN 0487

Govorimo slovensko (x)

JOHN ZULICH

INSURANCE AGENCY

FRANCES ZULICH, agent

Zavarovalnina vseh vrst za vaše domove, avtomobile in pohoštvo.

IVanhoe 4221

18115 NEFF ROAD

Slovenski večer

ob sredah 9. zveč. - 2. zj.

GODBA VSAK PETEK, SOBOTO IN NEDELJO

9 zveč. do 2 zjutraj

Zabava EDWARD GLIHA

ORKESTER

RALLIS CAFE

E. 35. ST. IN SUPERIOR AVE.

MAKE

ONE A DAY
MULTIPLE VITAMIN CAPSULES
YOUR BUY WORD

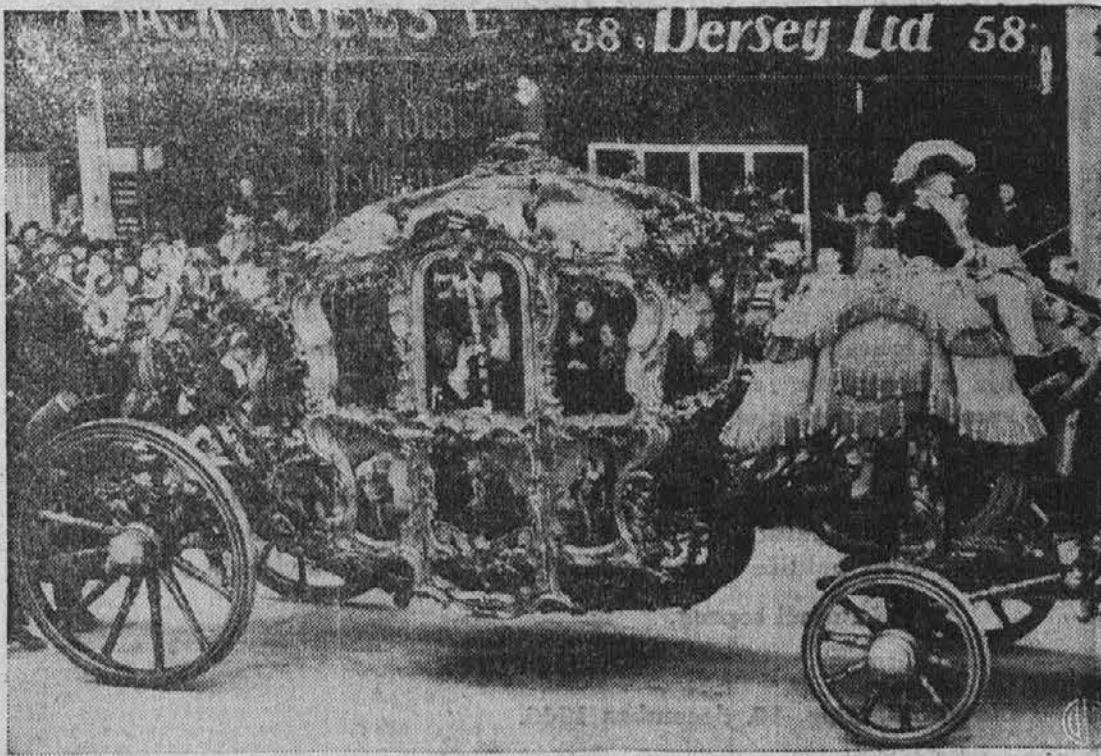
Perhaps you need vitamins. If you do, you want vitamins that are—
Potent, Easy and Convenient to take, Economical. Each One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsule contains the full basic daily quantities of five vitamins, whose requirements in human nutrition have been established.

Take one capsule every morning and you can forget about vitamin supplements until the next day. That's CONVENIENCE.

Pay for only one capsule each day. That's ECONOMY.

GUARANTEE: Your money back if, after taking a single One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsule every day for sixty days, you are not entirely satisfied. Be sure to ask for One-A-Day (brand) Multiple Vitamin Capsules.

MILES LABORATORIES, INC.
Elkhart, Indiana

Kadar se pelje "lord župan." — London se je vrnil k običajem mirnega časa in prvi v osmih letih so Londončani imeli zopet priliko videti na cesti kočijo, v kateri se vozi "lord župan" Sir Bracewell Smith iz Guildhall po Fleet cesti v Londonu.

JAREM PREGREHE

(povest — spisal P. Bohinjec)

Zakaj nova kočija je bila mnogo težja od starega kolesja in konjiček ni mogel biti tako urnih nog kakor pred kolesjem. Zopet se je začela zanj nova skrb. Tudi to kmalu odstrani.

Grošelj v Cestnicah je imel kobilico, ki je bila tako podobna Črevesnikovu konju kakor jajce jajcu. In to kobilico je hotel Cene imeti, pa naj stane kar hoče.

Pogajala sta se že večkrat, a Grošelj ni imel nič kaj volje, dati od hiše dobro žival. Kar mu začne šepati na levo sprednjo nogo. In obolela je kobilica kmalu na vse noge. Komaj se je prestopala.

V strahu pošlje Grošelj pokonjederca, ki je veljal tudi za živinozdravnika. Konjski mojster pride, ogleduje kobilico na vse štiri noge, a vedno zmajuje z glavo. Naposled reče žalostno:

"Veš kaj, Grošelj? Tvoja kobilica ti bo težko še vozila. Život ima zdrav in jedla ti bo še dolgo časa, če imaš ovsu toliko odveč. A noge je ne bodo več nosile. Vse štiri so zanič. Prehaidila se je v nogah!"

Grošelj molči. Konjederec tudi. Pričakoval je, da bo Grošelj spregovoril tako-le: "Ti bi jo še ozdravil, ali ne? Naredi-va, naredi-va kup zanj." Konjederec pomaje z ramama:

"Ne vem. Težko!"

"Koliko bi dal ti zanj?"

"Hm, ne vem. Deset goldinarjev pa dam, naj bo! Saj vem, da sem jih tja zagnal."

"Deset goldinarjev ti bo vrgla, če pogine. Vsaj pet goldinarjev še privrzi!"

"Kakor hočeš, jaz te ne silim."

"No, pa naj bo!"

In Grošelj udari konjedercu na roko. Toliko, da mu niso prišle solze v oči. Tako hudo mu je bilo po kobilici.

Konjederec pa odžene kobilico domov.

Vprašaš me, dragi bralec: "Kupčija, pa brez mešetarja? Žalostna kupčija!"

Vendar tudi ta kupčija ni bila brez mešetarja. Prijazni bralec se pač spominja, kako je vozil stari Črevesnik svoje staro kljuse h konjedercu. Tudi se najbrž ni pozabil, kako zadovoljnega obraza je zapuščal konjederečvo hišo. Roka

oko umiva obe pa obraz.

Konjederec in mešetar sta izmila Grošljev obraz. Vsa kupčija je bilo Cenečovo mašlo.

Kobilici pa ni bilo drugega, kakor da jo je Grošelj pre-vedke čase koval. Trpela je pri njem veliko. Napravila se ji je torej polagoma na vseh nogah vnetica, katero pa je konjederec kmalu odpravil. Dal jo je na vsakih štirinajst dni prekovati in mazati s karbolno kislino. V dobrem mesecu je bila kobilica zopet čvrsta in zdrava kakor poprej.

Konjederec je imel že toliko izkušnje in vednosti, da je dobro vedel, v kolikem času bo kobilica zopet zdrava. Cene pa je dobil za malo denarja tako do-tno živalico, ki je bila povsem parna njegovemu "mažarju".

Dasi je imel Cene mnogo posla, vendar ga ni nikdar minila prirojena mladostna veselost. Vedno je bil dobre volje, vsakomur je dal prijazno besedo, vsak čas je bil pripravljen ustreči vsakomu — za denar. Sedaj je bil še posebno na svojo parna konjička in na svojo kočijo. Tudi z vozno ceno je poskočil. Sploh pa je računal vsakomu toliko, kolikor ga je poznal, da je pri denarjih. Ko- gar je vozil morda samo enkrat v življenju, ta je moral odpreti precej široko predale svoje listnice.

A mladi voznik ni ostal sam pri svoji vožnji. Od očeta podedovani posel je služil tudi njemu jako dobro. In tako si je dostikrat obilno napolnil svoje prazne žepe, kadar je spajal fiakarstvo z mešetarstvom. Sploh so dejali ljudje, da Cene "bogatil". Da ni bila beseda prazna je pričala Črevesnikova hiša.

To ni bila več raztrgana bajta, ampak čedna hiša, ki bi še v mestu ne delala sramote. Cene je vso prenovil in prezidal. Tudi dvojna vrata je napravil na cesto in kmetje, ki so mimo hodili v mesto, niso pozabili pristaviti:

"Ta si je pa hitro opomogel!"

In zakaj je napravil Cene dvojna vrata na cesto? Mestni trgovci so pač najprej uganili. Pri enih vratih, ki so se odpirala na dva stežaja, je dal Cene kmalu napraviti črno po-

barvano desko, na kateri so se brale te-le besede:

"Tukaj se prodaja špecerij-sko blago itd."

In Črevesnica je hodila ve-dno praznje oblečena.

Scasoma je dal Cene zgoraj povedani napis izbrisati in na-praviti drugega, ki je bil mno-go lepši, pa tudi daljši in mno-go več reči se je bralo na njem.

Po prodajalnici pa je hodil va-jenec, ki je s sladkimi beseda-mi in gladkim jezikom vabil ljudi k sebi. Kmečki ljudje so

se kmalu navadili te hiše in naj-ranje so kupovali pri Čreves-niku: nekaj zato, ker jim je bilo tako bolj na roko, nekaj zato, ker se je dobilo vse cene-je, kakor so pravili. In prijaz-ni vajenec je vsaki materi za-vili v papir še kakše slaščice za otroke. Možem pa se je priku-pil s kakim kozarčkom "slivov-ke".

Stari Črevesnik se ni dosti brigral za dom. Zenici pa se je nakupičilo na glavno na stara le-ta mnogo skrbi. Vendar je bil

Cene duša vsega življenja. Od-kar je imel hlapca, je ostajal sam lažje doma. A napravil si je zopet vrsto novih skrbi. To-čiti je začel tudi žgane pijače, in gostje so se mu pomnožili. Sploh pa je kupil Cenen vse, kar je bilo po ceni. Posebno rad se je oglašal na javnih dražbah, pri katerih si je na-pravil marsikaj novega z mali-mi stroški.

Ljudje so imeli vanj vedno več zaupanja in "mešetarjeve-ga fanta" so že skoraj pozabili.

Le nekateri zavidljivci so radi spoznali, da ima Cene srce za znašali na dan njegovo pretek-lost, in očetov posel mu je le oglasil pri njem na posodo, manjšal ugled in veljavo ter spoštovanje. Toda denar je de-ljenar in zakrije vse druge sla-bosti, tudi nepoštenost. Denar-ja pa je imel Cene dovolj. Saj je vsakomu takoj plačal, od ko-gar je le kaj kupil. Vsaj tako so ljudje pripovedovali. Blaga za prodajalnico so mu po-nujali od vseh strani in na vsak račun. Tudi so ljudje kmalu

(Dalje prihodnjič)

Pomagajte Ameriki, kupujte Victory bonde in znamke.

1898

1946

Naznanilo in Zahvala

S potrjim srcem in globoko žalostjo naznanjam vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je Bog poklical k sebi in sem zgubil mojo preljubljeno soprogo

Franciško Prince

ROJENO KORDIŠ

ki je po daljši bolezni preminula v noči 11. novembra 1946, ter se preselila v večnost. Pokojna je bila doma iz Malinske vasi, župnija Mirna peč na Dolenjskem. Po opravljeni sv. maši, katero je daroval prečastiti gospod Franc Gabrovšek v cerkvi sv. Vida, je bila položena k večnemu počitku dne 14. novembra 1946 na Kalvarijo pokopališče.

V dolžnost si štejem, da se na tem mestu prav iskreno zahvalim č. g. Franc Gabrovšku, ki je pokojnico večkrat v bolezni previdel s sv. zakramenti, kakor tudi z sv. zakramenti za umirajoče, opravil potem pogrebno sv. mašo, ter pokojnico spremil vse do njenega groba na Kalvariji in opravil molitve zanj. Naj mu bo za to dobri Bog bogat plačnik.

Prav prisrčna zahvala vsem številnim prijateljem in prijateljicam, ki so okrasili njeno krsto z krasnimi venci, katere so poklonili njej v spomin, to so sledeči: družina John Kordiš, Mr. in Mrs. Wm. Kenik in Virginia, Mrs. Mary Novak, Mr. in Mrs. Tino Modic, Mrs. Josephine Grdina, Mr. Joseph Ponikvar, družina Anton Klančar, družina Joseph Vidrick, Mr. in Mrs. Frank Zakrajšek, društvo Danica št. 11 SDZ, Mrs. Jennie Rajer, družina Zgonc in Jean Janos.

Prav iskrena zahvala številnim prijateljem in prijateljicam, ki so darovali za sv. maše, ki se bodo opravile za mir in pokoj njene duše. Prispevali za to so: Mrs. Frances Oražem, Ignac Zupančič, Jože Grdina, Florence Kristy, Mrs. Jennie Gorshe, Mr. in Mrs. Val. Ponikvar, Mr. in Mrs. Andrew Janos, Antonia Duša, Mrs. Jennie Rajer, Charlotte in Marguerite Thier, Mrs. Frank Modic, Mr. in Mrs. Louis Turk st.

Zahvala tudi Slovenski dobrodelni zvezi za točno izplačilo smrtnine ter društvu Danica št. 11 SDZ, ker so jo članice spremile k večnemu počitku ter molile za mir in pokoj njene duše.

Moja zahvala tudi vsem požrtvovalnim ženam, ki so ob tej zame tako tužni uri pomagale, da sem mogel z njih pomočjo urediti stvar. Pomagale so: Mrs. Christine Vidrick, Mrs. John Kozlevčar, Mrs. Josephine Mavsek, Mrs. Joe Modic, Mrs. Mary Maglič, Mrs. Nosan, Mrs. Rajer, Mr. in Mrs. Novak, Mrs. Josephine Grdina in Mr. Grimšič.

Zahvala sorodni družini Kordiš, ker je dala avto pri pogrebu.

Dalje zahvala pogrebniemu zavodu Frank Zakrajšek in Sinovi za vzorno vodstvo pogreba, in končno vsem znancem in prijateljem, ki so prišli pokojnico kropiti, ko je ležala na mrtaškem odru, ter molili za mir in pokoj njene duše.

Pokojnica zapušča v Ljubljani hčerko Marijo, dalje zapušča v domovini brata Franceta, sestre Terezijo, Marijo, Anno, ter Jožefo, slednje redovno ime je sestra Solustija. Naj tudi v imenu teh še enkrat vsem skupaj izrazim mojo iskreno zahvalo tem, ki sem jih označil in onim, katere sem morda pomotoma pozabil.

Ti pa, draga Francka, počivaj v miru vse dotlej, dokler nas vseh ne pokliče angelska tromba na poslednji dan. Naj tudi Tvoje telo, kakor dušo, pokliče Gospod Jezus Kristus v večno življenje v nebesa.

Tvoj žalujoči soprog,

PAUL PRINCE

Cleveland, Ohio, 10. decembra 1946.

ADAM & ULLE
PLUMBING & HEATING CO.

BOILERJI NA PLIN, BURNERJI NA PLIN
IN FURNEZI NA PLIN

15601 Waterloo Rd.

KE 7248

Vse potrebščine za grelne in moneterske naprave.

HITITE! HITITE!

Dajte popraviti vaš radio in pralnik pred prazniki.

Vse delo garantirano!

Zastonj pridem oiskati in pripeljemo nazaj.

MALZ ELECTRIC

6902 St. Clair Ave.

EN 4808

Najboljšo Garancijo Zavarovalnine Jamči
Vam in Vašim Otrokom

KRANJSKO-SLOVENSKA
KATOLIŠKA JEDNOTA

Najstarejša slovenska podporna organizacija
v Ameriki... Posluje že 52. leto

Članstvo nad 40,000
Premoženje nad \$6,000,000

Solventnost K. S. K. Jednote znaša 129.91%

Če hočete dobro sebi in svojim dragim, zavarajte se pri najboljši, po-
šten in nadsolventni podporni organizaciji.

KRANJSKO-SLOVENSKI KATOLIŠKI JEDNOTI

kjer se lahko zavarujete za smrtnino, razne poškodbe, operacije, proti
bolezni in onemoglosti.

K. S. K. JEDNOTA sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta;
otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta pod svoje okrilje.

K. S. K. JEDNOTA izdala najmodernejše vrste certifikate sedanje
dobe od \$250.00 do \$5,000.00.

K. S. K. JEDNOTA je prava mati vдов in otrok. Če še niste član
ali članica te močnega in bogate katoliške podporne organizacije, po-
trudite se in pristopite takoj.

Za pojasnila o zavarovanju in za vse druge podrobnosti
se obrnite na uradnike in uradnice krajevnih društev
K. S. K. Jednote, ali pa na:

GLAVNI URAD

351-353 No. Chicago St.

Joliet, Ill.

V BLAG SPOMIN

DRUGE OBLETNICE SMRTI BLAGOPOKOJNEGA
IN NIKDAR POZABLJENEGA SVAKA

LOUIS RIGLER

ki je v Bogu mirno za vedno zaspal
dne 10. decembra 1944.

Dve leti je že minulo,
kar Tvoja pot se je končala,
ko ločila Te je od nas,
na božji kile nemila smrt.

K Tebi danes romajo spomini,
ob obletnici Tvoji oko se solzi,
počivaj v miru, blaga duša,
in večna luč Ti svedi naj.

Zalujoči ostali:

HLAD DRUŽINA

Cleveland, O. 10. decembra 1946.

—AND THE WORST IS YET TO COME
—in najhujše šele pride

